

Mrs. E. M. Woodcock
 8107 So. M. St.
 11th St.

Den snevre Port.

Den Port er snever, trang den Sti,
 Som til Guds Rige bær,
 Dog er der endnu Rum for dig,
 For dig, ihvo du er. :.

Se, Himlen er ei endnu fuld,
 End er der Rum for dig.
 I Jesu Navn, for Jesu Skold
 Dens Porte aabne sig. :.

Skjont Tusind gange Tusind staa
 I hvide Klæder der,
 Af Gud der dog til dig ogsaa
 Et Rum bevaret er. :.

I Jesu Hjerte er der Rum,
 I Himlen ligervis.
 Saa lyder Evangelium,
 Gud være evig Pris! :.

Gud være Pris, som endog mig
 Et evigt, saligt Hiem
 Har lovet og beredt hos sig
 I sit Jerusalem! :.

Betragtning.

Reg elendige Menneske! Hvo skal
 fri mig fra dette Dødens Legem?
 Rom. 7, 24.

Saaledes udbryder Paulus ved
 Tanken paa sit jordiske Liv; hvad er
 det, som smerter ham saa dybt?
 Hvorfor længes han efter Befrielse?
 er det fordi han har megen Mod-
 gang? det kunde nok ikke være saa
 urimelig. Det er vel ikke mange, der
 har haft saamange ydre og indre
 Kampe og Trængsler som han. Det
 gik i Opfyldelse, hvad Herren sagde
 ved hans Kaldelse: Jeg vil vise
 ham, hvor meget det bør ham at lide
 for mit Navns Skyld. Men allige-
 vel, det er ikke det, der presser det dy-
 be Smertesuf fra Apostelens be-
 trængte Hjerte. Han havde lært at
 bære de sværeste Lidelser med Løftet
 Paande, freidigt Sind, stille, ydmygt
 og taalmodigt.

Det er Jøvelsen af Synden, der
 volder ham den dybe Sorg. Han
 kender, at der endnu er saameget til-
 bage i hans Sjæl af det Onde, af
 Modstand mod Guds Villie. Med
 sit indre, nye Menneske vilde han
 gjerne gjøre Guds Villie; men i Le-
 gemet sidder endnu Resten af det gam-

le Menneske tilbage; og saa er Kam-
 pen mellem det gamle og nye Liv
 gaaende med al den Lidelse, som den
 kan forvolde et troende Hjerte.

Spilken Troende er det ikke, som
 kender det samme? Det er vanske-
 ligt at saa Ugræsrodderne bort fra et
 Jordstykke; man kan luge og luge, og
 der sidder dog altid noget igjen; end
 vanskeligere er det at rykke Syndens
 Rødder op fra et Menneskehjerte. Det
 er Syndens Forbandelse, at jo længer
 den faar herste derinde, des dybere
 Rødder sætter den. Naar et Mennes-
 ke omvender sig, idet det ikke længer
 kan holde Syndelivet ud, naar det
 kommer til Jesus med sin Synd og
 faar Afgivelse, da er der begyndt en
 alvorlig Kamp, som varer Livet ud.
 Sjælet begynder mod Aanden, og
 Aanden mod Sjælet, og mellem disse
 to Magter kan der aldrig slutes
 Fred. Gjør man det, da faar Syn-
 den strafs Overtaget. Under denne
 Kamp kommer der mangt et Smertesuf
 fra det ængstede Hjerte; skal jeg
 da aldrig blive fri for dette? skal da
 denne grusomme Synd bestandig ligge
 der og pine mig? Der kommer svar-
 re Frøstelser til at opgive hele Kam-
 pen. Satan kommer med sin rænke-
 fulde Tale; du ser da, det nytter ik-
 ke; vend tilbage til det gamle Liv.
 Saa faar du No, saa er du fri for
 disse Lidelser; synes du ikke, et Men-
 neske har Lidelser nok alligevel; hvor-
 for plage sig ogsaa med dette? o, i. v.

Men Gudstellov, Kampen er ikke
 haabløs; der kommer Hjælp fra Gud
 i den tunge Stund, Aanden vidner
 med vor Aand, at vi er Guds Børn,
 og det giver Haab og Frimodighed.
 Tilbage vil vi dog ikke; vi vil se
 fremad og trænge os frem ved Guds
 store Raades Hjælp og Magt. Vor
 Herre Jesus har selv været fristet,
 han kender vore Kampe, han træder
 nær til os med sine himmelske Livs-
 kræfter, og i Vænnen kan vi slunge os
 fast til ham og vinde Seier. Vi har
 Guds velsignede Ord, et mægtigt
 Vaaben i Striden, vi kan ved Alter-
 bødets mætte det hungrige Hjerte,
 styrkes til Kamp mod Synden, og vi
 skal erfare, at det svage Menneske-
 barn i alle disse Ting mere end sejrer
 ved ham, som elskede os. Og det er
 disse herlige Erfaringer af Seiersfø-
 lselse, som er Troenslivets højeste Gyl-

te; midt under Kampen kan vi synge
 Seiersfange. Synden trænges mer og
 mer tilbage, og gaar det end lang-
 somt, det gaar dog sikkert fremad,
 saasandt vi er tro i Kampen. Vi lø-
 ses lidt efter lidt fra Syndens Baand
 og Syndens Tryk, til vi engang er
 helt fri.

Helt fri! hvilken deilig Saab! Vi
 stuer fremad til Maalet. Vi ved, at
 Herren engang vil føre os hjem der,
 hvor der ingen Synd er mere. Det
 er jo det herligste ved den Kristnes
 Saab; engang skal han saa lægge
 Stridsdragten af og blive fuldkom-
 men herliggjort, blive helt lig den
 Herre Jesus; da kan intet mere hin-
 dre det fulde, jalige Samliv med
 ham, som ved sin Død paa Korset har
 sonet for Verdens Synd.

Noget for Arbejderne i Guds Rige.

(Efter Theodor Monod.)

Virksomheden for Kristus bestaar
 hovedsagelig i at følge ham; det gjæl-
 der derfor at virke i Ringhed og Yd-
 myghed. Er man ei villig til det,
 dner man ikke i Herrens Tjeneste.
 Kristus vil føre os paa den Vej, han
 selv vandrede, thi Discipelen er ikke
 over sin Meister. Imellem giver han
 dig et Arbejde, som kan synes dig u-
 nyttigt, og det anser jeg for at være
 en af de største Prøvelser for vor
 Taalmodighed og vor Tro. Vi faar
 stundom tilbringe hele Dagen med en
 Sysselsættelse, som ikke ser ud til at
 lønne Umagen; alligevel kender vi og
 ved, at dette er, hvad Gud har sat os
 til at gjøre netop den Dag; men det
 er efter vort Sjæl ingen aandelig
 Virksomhed. Naar en Moder lærer
 sin lille Datter at arbejde Klæder til
 sin Duffe, saa er Hovedsagen for
 hende derigjennem at lære Børnet
 Søm, Orden, Taalmodighed og I-
 harddighed. Der kommer den Tid, da
 Børnet ikke spørger mere efter Duf-
 fellæderne; men saa har hun lært at
 sy. Paa samme Maade kan Gud give
 os Ting at gjøre, som det synes os li-
 det bevendt med. Saaledes i Eft.,
 ihvorvel Gud har Omhu for hele
 sin Skabning og „oplader sin Haand“
 over alle sine Skabninger, tror jeg
 dog ikke, at han havde saadan ser-
 egen Omhu for Jettros Saar, at han

af den Grund satte en Mand som
 Moses til at vogte dem i 40 Aar. Det
 havde hvemsomhelst kunnet gjøre lige
 godt uden at være hjemme i Egypter-
 nes Visdom. Nei, her var Hovedsag-
 en for Gud netop Mose's Opdra-
 gelse; det var paa denne Maade han
 beredtes for det store Sverv, som laa
 foran ham, og det maa have været
 en bitter Prøvelse for hans Taalmo-
 dighed og Tro. Derfor bør vi ikke
 klage og grænne os og tænke: det er
 Arbejde, der er under mit Kund-
 skabsmaal og min Erfaring, som be-
 dre kunde anvendes paa et andet
 Hold. Kom ihu en Ting: han, som
 elskede Gud af ganske Hjerte og sin
 Næste som sig selv — den eneste, som
 nogensinde fuldkommen har tjent
 Gud — var 30 Aar gammel, inden
 han tiltraadte sit offentlige Kald, for
 hvilket Faderen havde beredt ham
 under mange Aars Stillehed og Ring-
 hed. Vær villig til at gjøre hvad-
 somhelst og færdes hvor somhelst. Om
 du vil virke Noget for Herren, saa
 søg ikke at være noget.

Virksomheden for Guds Rige er of-
 te forenet med Smerte saavel som Yd-
 myghed. Den indeslutter Lidelse og
 vi dygtiggjøres til den gennem Li-
 delse. Hvorfor det? Fordi Lidelsen
 bringer os i nærmere Samfund med
 ham, som var „Smerternes Mand,“
 fordi den giver os Deltagelse for vo-
 re lidende Brødre omkring os, fordi
 den bryder vor Kraft og ydmyger os.
 Ved du, hvad der er Guds største
 Vanskelighed med dig? Det er ikke
 at fylde dig, men at tømme dig; det
 er ikke at opbygge dig, men at ned-
 bryde dig, derfor er Hatten det Med-
 skab, han fornemmelig maa anvende
 ved sin Opdragelse. Han maa bryde
 dig ned, ned, ned, og hvad han end
 giver dig at gjøre i sin Tjeneste, det
 første han vil vise dig er, at du ikke
 duer dertil. Du en Mand i vor
 Krigstid jaeres, tager man ham ud
 af Rækken og giver ham Plads i Vag-
 troppen for at pleies. Han duer ik-
 ke til Strid, før hans Saar er blevne
 lagte. Men saa forholder det sig ik-
 ke i Herrens Hær; der er de svage
 midt i Stridens Række, og de svæ-
 rde leder Fortroppen. Se paa Kirke-
 Historie, og du skal finde, at de fleste,
 om ikke alle, som paa en læreren
 Maade har faaet forherlige Gud, har

hæret plagede til Sjæl eller Legeme, ja skundom begge Dels. Tro derfor ikke, at Videlsen hindrer Tjenesten, tværtimod den hjælper i Herrens Tjeneste. Naar vi beder Gud tage os og bruge os, bør vi ikke glemme at indskyde endnu en Bøn mellem disse to, nemlig at han ogsaa vil bryde os. Først naar han faar hørt den Bøn, kan han have noget Gavn af os. Medens vi skriver det skjønne Motto excelsior (høiere op) paa vor Tæne, saa lad os riste humilior (lavere ned) ind i vore Hjertes.

Svad vi har virkel for Gud, bliver i de fleste Tilfælde skult; fuldkommen kjendt bliver det blot af Gud selv og for en Del af dem, som har været umiddelbar Gjenstand for Virksomheden; selv har vi liden Bevidsthed derom. Jeg er bange for, der i vore Dage tales for meget om det Arbejde, som sker for Guds Rige. Jeg har skundom tænkt paa, hvor vel Apostlerne kunde hjælpe sig uden Blade og Tidskrifter, og deres Virksomhed gik frem lige godt. Tiderne har forandret sig, siger man. Ja vel, og det vilde være urimeligt at paastaa, at vi ikke skulde benytte os af Pressen. Vi trænger til at saa høre Noget om Virksomheden i Guds Rige: det belærer, opbygger og opmuntret; men vi bør ikke lappes efter Deltagelse fra den store Almenheds Side. Vi maa ikke anse det for magtvaaliggende, at alt, som siges eller gjøres, skal rygtes udover, og heller ikke tro, at Udebliven af saadan Offentlighed kan forringe det livskraftige og fremgangsrigt i en Gjerning, som har Gud til Grund og Maal. Paa den yderste Dag skal vi blive slagte med Formidring ved Synet af ukjendte Skarer, som træder frem fra alle mulige Braaer og tilbagetrukne Steder, og til hvilke Gud skal sige: „Ven, sid høiere op!“

Hvem betaler?

* Der fortælles, at Keiser Alexander 2 af Rusland en Nat, da han ikke kunde saa sove, gik omkring i sit Slots Forhall. Da han gik gennem en mørk Gang, saa han et Lys-skjær, som faldt gennem en halvt aaben Dør. Døren af Nygjerrighed traadte han ind i Kammeret, og hans Blis faldt da paa en ung Løjtnant ved Livvagten, som var sovnet ind og sad foran et Bord, hvorpaa der laa mange Papirer. Lige foran ham laa der et, paa hvilket der var opført en lang Talrække, hvis Sum var meget stor. Det var Løjtnantens Gjæld. Under denne Talrække havde den unge Mand skrevet de to Ord: „Hvem betaler?“

Stakkels unge Mand! Hvilken Angst og Selvbedrøvelse havde ikke disse Summer skaffet ham! Han

stod endnu i Begyndelsen af sin Lebebane og denne Gjæld vilde afbryde den. Maaske truedes han allerede af Bankrotten, maaske vilde han blive udstødt af Officersstanden!

Svad gjorde da Keiseren? Uden at spørge om de rimeligvis letfindige Marsager til denne Gjæld, blot ledet af sit Hjertes Medlidenskab med den unge Mand, tog han Pennen og skrev under: „Jeg, Keiser Alexander.“

Man kan tænke sig den unge Mand's Forbauselse, da han vaagne og saa Keiserens Underkrift. I Virkeligheden var Gjælden ikke betalt, Listen laa endnu foran ham. Og dog var Keiserens Underkrift Sikkerhed nok. Han tilfredsstillede derved alle Kreditorer og bragte derved alle Krav til at forstumme. I et Dieblit veg Fortvivlelsen i hans Hjerte Pladsen for Hvile, Taknemmelighed og Glæde.

Hvem betaler? Saa har ogsaa du maaske mangen Gang spurgt, naar du ser tilbage paa det svundne Liv, paa de spildte Naadedage, paa den lange Række af Synd, Uhygighed og Utaknemmelighed.

Hvem betaler? Saa spørger kanske ogsaa du, naar du mindes en særlig Synd, som trykker dig, en Synd, som vistnok er ubekjendt for Verden, men hvis mørke Skygge ængster din Samvittighed. Svad kan du gjøre for at saa denne Gjæld udslettet af Guds Bøger? Hvorledes skal du saa denne Plet visket bort?

Hvem betaler? — Saa spørger ogsaa det Menneske, som har givet Verden sit hele Liv og saa staar foran Død og Dom, foran det sidste, store Døgn for Guds Ansigt, truet af Livets store Bankerot.

Hør da da Svaret, det eneste Svar paa dette Menneskelivets store Spørgsmaal: Jesus Kristus, Guds Søn, betaler. Ja meget mere, han har betalt. Den Glæde, hin unge Løjtnant søgte ved at se sin Keisers Underkrift, kan ogsaa hvile edin; thi ogsaa for dig har Jesus betalt.

For vor Gjælds Skyld gav han sit Liv i Døden. Han har med sit Blod skrevet sit Navn under det Gjælds-brev, som var os imod. Og hans Navn gjælder som kvittering, som kvittering for alt, det største som det mindste. Han er gaaet i Vorgen for os, og Gud har taget denne hans Vorgen god; thi han har opreist ham fra de døde, han har svaret Ja og Amen til Sønnens Ord paa storjet: „Det er fuldbragt!“ Hvorfor da lade sig trykke til Jorden af Syndegjældens tunge Byrde? Hvorfor da ikke i Paaskemorgens Lys kaste Syndens Byrde paa det Guds Lam, som har Verdens Svand, og glæde sig i Friheden og Seieren, som han har vundet?

Den bedste Tilflugt.

Maret 1812 vil til alle Tider staa som et Merkeaar i Europas Historie, men især i det russiske Riges Måhøger. Napoleon 1, Folkeslagernes Svøbe, vilde ved Erobringen og Indnyttelsen af Rusland sætte den sidste Sten ind i sit Herredømmes Rjæmpebygning; men netop denne Sten faldt tilbage paa ham selv og knuste den overmodige.

Da nu en Hær paa 600,000 fortrinligt udrustede Tropper under de frankes Keiser som en Rjæmpebølge væltede sig fremad mod Rusland, da Floden Niehmen var overskredet, den russiske Arme slaaet i det ene Slag efter det andet, og Faren for den russiske Keisertrones Fald rykkede nærmere og nærmere, da tabte Jaagodtsjom alle ved Alexander den første's Hof Modet. Kun en eneste Mand bevarede sin Ro og Frimodighed — det var den fromme Fyrste Kalitzin. Keiseren lagde med Formidring Merke hertil, og da de en Dag var sammen i Alexanders Arbejdsstue, spurgte denne Fyrsten om, hvorledes han kunde være saa rolig. Kalitzin tak en liden Bibel frem og rakte den hen imod Keiseren. I det denne vilde tage Bogen i sin Haand for at betragte den nærmere, greb han imidlertid feil, og Bogen faldt ned paa Gulvet. Fyrsten tog den øieblikkelig op, og da han igjen rakte sin høie Herre den, aaben, som den havde ligget paa Gulvet, fandtes netop den 91de Salme slaaet op, og Keiserens Line faldt vilkaarlig paa dens Begyndelsesord: „Den, som bor i den Høiestes Skjul, han skal blive om Natten i den Almægtiges Skygge. Jeg siger til Herren: Du er min Tillid og min Befæstning, min Gud, paa hvem jeg forlader mig.“

„Af, gid dog ogsaa Deres Majestet vilde søge dette Skjul og flygte ind i denne Befæstning!“ udbrød Fyrsten, efter at Keiseren havde læst disse Ord høit. Alexander bad nu sin gudfrøgtige Ven om at laane ham Bogen, trak sig derpaa tilbage i Stilhed og læste uden Tvivl straks den herlige Salme helt igennem.

Suært efter blev der af Keiseren paabudt en almindelig Bede- og Fastedag. Den Pope (Prest), der paa denne Dag skulde prædike for Hofset, valgte mærkværdigt nok netop hine to første Vers af den 91de Salme til Tekst uden nogen som helst Tilskyndelse dertil udenfra.

Samme Dags Eftermiddag sendte Keiseren Bud til sin Hofkapellan eller Skriftefader og lod ham sige, at han skulde møde i hans Kabinet og læse et Afsnit i Bibelen for ham. Presten kom og begyndte at oplæse — den 91 Salme.

„Sold inde!“ raabte Keiseren noget stødt over det afslatte Spil, som man efter hans Mening drev med ham. „Hvem har sagt, du skulde læse netop denne Salme for mig?“

„Gud selv,“ svarede Kapellan med høitidlig Alvor, idet han saa stift paa Keiseren.

„Svad mener du dermed?“ udbrød Alexander.

„Deres Majestæts Befaling,“ vedblev Presten, „kom mig ganske uventet og overraskede mig ikke lidt. Da jeg nu søgte mig dybt overbevist om, at det var af stor Vigtighed at vælge det rette Stykke af Bibelen for dette høitidelige Dieblit, saa knelede jeg ned og bad Gud Herren om at lede mig ved Balget, saafremt Deres Majestæt ikke selv vilde tilkjendegive, hvilket Afsnit jeg skulde læse. Og under min Bøn stillede den 91 Salme sig saa uimodstaaeligt frem for min Sjæl, at jeg ikke kunde andet end deri erkjende et Svar paa min Bøn.“

Keiseren taug dybt greben. Han søgte, at Guds Røst paa en ganske særegen Maade talte til ham. Ved Skriftens Ord blev en tillidsfuld Tro paa Hjælp fra den usynlige og dog nære Herrens Gud plantet i hans Sjæl, og denne Tro voksede og blev sterk. Ved den lærte han at bide paa den Gud, som snart derefter uden menneskelig Mellemkomst fæstede den overmægtige Erobrer tilligemed hans Hær i Støvet.

Af, vilde dog blot alle Fyrster og Folkeslag ogsaa i vore Dage tage deres Tilflugt til Bibelens Gud, til den 91de Salmes Gud! Da vilde de finde en paalideligere Hjælp end alle Verdens Fæstninger, alle riflede Kanoner, al Diplomatiets Kløgt og al Krigskunst formaar at give dem.

Et godt Forsvar for Kristendommen.

Da Keiser Hadrian Maret 125 e. Kr. kom til Athen, blev der overrakt ham et Forsvarskrift for Kristendommen. Da det visse vil interessere mange at kjende lidt til dette, skal vi meddele noget deraf. Vi læser blandt andet følgende:

„De kristne tror paa Gud som Himmelens og Jordens Skaber, fra hvem og i hvem alle Ting er. Af ham har de ogsaa faaet de Bud, som de har indskrevet i sit Hjerte. Derfor krænker de ikke Egetabelen, bedriver ikke Klugt, siger aldrig falskt Vidnesbyrd, aabenbarer ikke det, som er dem betroet, begjærer ikke det, som ikke tilhører dem, og ærer Fader og Moder; naar de dømmes, kæder de altid en retfærdig Dom; de tilbeder ikke Afguder, og hvad de ikke vil, andre skal gjøre med dem, gjør de heller ikke mod andre. Dem, som er i Trang og Nød, trøster de, og de er

rige paa Barmhertighed; mod sine Fiender gjør de godt.

Deres Hustruer er rene, og deres Døtre kyske, og deres Vænder afholder sig fra alt stygt og urent. Tjenere og Tjenestepiger — om de har nogen — søger de at faa omvendt til Kristendommen, og de paavirker dem kun i Kjærlighed. Naar disse da er blevet kristne, kalder de dem uden Forskiel „Brødre“, „Søstre“; og de omgaaes hverandre i Kjærlighed og Næmhed.

Sygn finder man ikke blandt dem; de elsker nemlig hverandre. Enten og faderløse tager de sig af og forsvare dem mod saadanne, der vil øe Bold mod dem. Den, som har, giver den, som ikke har, uden Ansur, og den fremmede — hvor de ser ham — optager de i sine Hjem og glæder sig over ham som over en virkelig Broder. Thi disse kalder sig ikke Brødre efter Kjødets, men Brødre i Manden og i Gud.

Naar en af deres fattige dør, sørger man for hans Begravelse. Sører de, at en er i Fængsel eller Nød for deres Kristus' Skyld, sørger alle for hans Behov. Kan de faa ham fri, gjør de alt derfor. Fjendes der blandt dem en, som er fattig, og de ikke har Midler til at hjælpe med, fafter de andre to a tre Dage for at kunne staae den frængende, hvad han behøver.

Deres Kristus' Bud iagttager de med stor Nøiagtighed, idet de lever retfærdig og rent, saaledes som Herren, deres Gud, har befalet dem. Sver Morgen, ja hver Time priser de sin Gud; naar de spiser og drikker, takker de, og naar en af dem dør, glæder de andre sig og takker Gud. Naar en af dem et Barn, takker de Gud, og hænder det, at det dør i ung Alder, takker de ogsaa derfor.

Som de, der kjender Gud, beder de kun om de Ting, som de ved, han vil give, og fordi de kjender Guds Naade, saa strømmer der ogsaa for deres Skuld godt udover Verden. Det er visseelig sandt, hvad de siger, at de har fundet Sandheden.

Det gode de gjør, taler de ikke om, og søger for, at ingen faar vide, hvem det kommer fra. De anstrenger sig for at leve retfærdig som dem, der venter at se sin Kristus.

Deres Lære er i Sandhed stor og underbar; det vil alle, som kjender noget til dem, indrømme. De er i Sandhed et „unt“ Folk, og det er, som det er noget guddommeligt ved dem. De skal derfor deres Lunger, som taler daarlig om de kristne og forfølger dem. Det er dog bedre, at de lærer at kjende den sande Gud end tilbede et tomt Navn. Og det, som gaar gennem deres Mund, er sandelig som talt af Gud, og deres Lære er Døre til Lysets Rige.“

Saadant Vidnesbyrd maatte man da aflægge om de kristne. Er det ikke et virksomt, kraftigt Forsvar for Kristendommen? Saadan Magt havde Kristendommen over Hjerterne da, saadant Vidnesbyrd maatte man falagge — men hvordan er det blandt os, blandt dem, som kalder sig kristne nu? Er der en slaaende Lighed mellem hin Tids kristne og vor Tids? Eller maa vi slaa vore Pine ned i Skam og Blufert?

Gud hjælpe os til at være lydige mod Manden og Ordet, saa skal ogsaa vor Tids Kristendom lyse til et vellykket Vidnesbyrd! Det er ikke Høleri, men Lydighed, der giver Kraft!

For hvem er Jezus død?

En Præst fortæller:

„Jeg var kaldt til en yng Mand i mit Sogn, og da jeg kom, fandt jeg ham meget lidende.“

„Ja, jeg har ladet Dem kalde, Hr. Pastor, da jeg søgte Trang til at tale lidt med Dem, fjønt jeg, som De ved, ikke har været slem, som mange andre Menneſter er,“ sagde den unge til mig, og hans Hustru stadfæstede dette.

Jeg tog da ganske rolig min Hat og sagde:

„Nu, saa kan jeg vel gaa igjen. Der bliver jo da ingen Brug for mig. Kristus er ikke død for Dem.“

„Hvorledes? Er Kristus ikke død for mig? Hvad mener De dermed?“

„Det er, som jeg siger Dem,“ svarede jeg. „Jesus Kristus kom til Verden for at gjøre Syndere salige. Men efter Deres og Deres Kones Mening er De jo ingen Synder, men et rigtig godt Menneſte.“

Manden vilde inmidlertid ikke lade mig gaa, og saa blev jeg. Og ved Guds Naade lykkedes det mig at bringe ham til en levende Syndserkjendelse, saa han i Troen kunde tilægge sig Frelsen i Kristus.“

„Saadan er ikke jeg,“ mener du. Ja, er du sikker? Saadan er alle uomvendte Menneſter. De stoler paa sig selv og foragter Guds Naade.

Englenes Tjeneste.

Englene er „gode, tjenende Mænd,“ hedder det i Brevet til Hebræerne (Kap. 1, 14); og det er baade en stor Trøst for fromme kristne og en Opfordring til dem om at være ydmyge, at saadanne rene og herlige Skabninger tjener os urene, fattige og ringe Menneſter i vort Familieliv, Stat og Kirke.

De er vore trofaste Tjenere og udfører Gjerninger, som selv en skatfars Tigger vilde skamme sig ved at have med at bestille.

Derfor skal der i Menigheden føres

hund og sand Lærdom om de kjære Engle.

Luther.

Ziebliffelig.

Det var i Edinburgh. En troende Kvinde traf en ung Pige, som var kommen ind i et syndigt Liv. Hun talte med hende om at vende tilbage til sine Forældre. Pigen mente, at de aldrig vilde modtage hende. Den troende Kvinde vidste, hvordan en Moders Hjerte er. Hun skrev til Moderen om, at hendes Datter var bedrøvet over sit Liv og ønskede at komme hjem. Med omgaaende Post kom der Svar.

Udenpaa Konvolutten var der skrevet: **Ziebliffelig! Ziebliffelig!**

Allerede de Ord viste Moderens Hjertelag. Sel Tilgivelse. Og Pengene fulgte med, saa hun kunde komme ziebliffelig.

Det er ogsaa Guds Svar til hvert Menneſte, der har glemt Gud, men hun sukker: **Mon Gud vil antage mig? Ziebliffelig! Han venter; han har Tilgivelse. Sig ogsaa: Ja, Gud, i dette Ziebliff vil jeg vende tilbage!**

HOTEL DIRECTORY.

Vi anbefaler vore Venner at benytte sig af følgende Hoteller, naar de er paa Reiser:

Tacoma.

HOTEL GORDON

305½ Pacific Ave. Tacoma
Rum per Dag, Uge eller Maaned
THOS. L. HOLMES, Prop.

Spokane.

When in Spokane stop at

Hotel Alger

Opposite N. P. Depot
Transients a Specialty
Free baths.

New York.

LUTHERSK PILGRIM-HUS
No. 8 State St., New York.
Närmeste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter
Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Reisende.
Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og staar Emigranterne bi med Raad og Daad.

EASTERN REALTY CO.

Hopperstad & Teisberg
Vi kan anskaffe det bedste Land i gamle saavel som nye skandinaviske settlementer
18 Riverside Ave. Spokane, Wash.

DRS. J. W. & H. D. RAWLINGS
Tandlæger

317-318 Warburton Bldg.
Telephone Main 5195

Cor. C & 11th Sts., Tacoma, Wash

Dragt fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klases Linier

WISSELL & EKBERG

1308 Pacific Avenue
Tacoma — | Wash.

Lien's Pharmacy

Skandinavisk Apothek.

Ole B. Lien. Harry B. Selvir
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter udfyldes nøiagtig
M. 7314 1102 Tacoma Ave.

Skandinavisk

Begravelsesbureau

Telefon Main 7745 Home A 4745
LYNN & HAUGEN
945 Tacoma Ave.

Student - Supplies
of all Kinds

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave., Tacoma, Wn.

Alterbilleder

Portrætter og Vandskabs malerier udføres godt og billigt. Alt Arbejde garanteres. 17 Aars Erfaring. De bedste Anbefalinger have. Skriv efter Katalog til **Arne Berger, Artist.**
544 Wash. Str., Portland, Oreg

ENGER & JESDAHL

Klædeshandlere

Er det norske Hovedkvarter i Everett

1618 Hewitt Ave.

W. H. Mock & Sons

Professional Funeral Directors and Licensed Embalmers

PHONES - - Office Main 186
Residence - - Red 3681
Main 2812

Undertaking Parlors and Chapel, Maple Block, 1055 Elk St. Bellingham, Wn

ROB'T. W. COLLINS

Suite in Wiggest Bk.,
handler med Real Estate og faste Landeendomme. Laan.
COEUR D'ALENE, IDAHO

C. C. MELLINGER

Begravelses-Direktør

Skandinavisk og Tysk Tales
Phones Main 251. Home A 1251
910-12 Tacoma Ave. Tacoma, Wash.

„Pacific Herald.“

A Religious Weekly,
Kristeligt Ugeblad udgivet af Prestefonferensen for Pacific Distrikt af den Noriske Synode ved en Komite.

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.”

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til A. D. Bjørke, 1818 Donovan Ave., South Bellingham, Wash.

Alle Nyheder, Bekjendtgørelser og Notiser indsendes til „Pac. Herald“ News, Puget Sound Posten, Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette Blads Forretning besørgeres af Past. S. M. Tjernagel. Breve adresserede „Pacific Herald“, Stanwood, Wash., vil naa ham.

Bladet koster

For Maret \$.75
For Maret til Canada 1.00
For Maret til Norge 1.00

Adresse: Stanwood, Washington.

„Det koster for meget.“

„De koster for meget,“ „der bygges for storartet,“ „det er at skatlægge Folket,“ „Folk har sandelig ikke Raad til det“; disse og lignende Ord høres idelig, naar Spørgsmaalet er om at bygge Guds Kirke og fremme Menneskehedens sande Liv. Men man hører det sjelden, naar det gjælder rent timelige Anliggender, enten de nu er af offentlig eller privat Art. Det er her, naar der spørges om Guds Rige og Barmhjertighedens Gjerninger, at ti Røster er mod for hver en, som er med.

Bygges der Kirker, saa raaber mange: „Hvor skal Pengene komme fra? Jeg vil ikke være med, der bygges for kostbart og for flot.“ Bygdes der Skoler og Barmhjertighedsanstalter, saa hører man de samme Indvendinger og møder den samme Modstand. Og vel at merke, Modstanden og Klagerne og Uvilligheden kommer fra dem, som vil gjælde for Kristne. Ud gives der Blade for at vække kirkelig Sans og fremme Kristentivet, saa er det at „skatlægge Folk,“ og det ansees gjerne for den største Ulykke, som kan ramme et Menneske.

At de, som i Erkjendelse af sin Kristenpligt lægger sig i Sælen for at saa gjort det, Gud vil have gjort, og gjør det ved fiden af sin egentlige Kalbsgjerning, gjør saadant Ekstraarbejde uden den ringeste Godtgjærelse eller Fortjeneste, det tror de enten ikke, eller om de tror det, saa synes de det er ganske i sin Orden; men at de selv skal være med, det synes de er for meget forlangt.

Skal der gøres Indsamling til

fælles kirkelige eller Barmhjertigheds Gjøremaal, da er de fleste saa fattige, da har de saa lidet Raad, da er Naboen altid rigere end den, man henvender sig til. Kommer man saa til Naboen, saa saar man høre, at han er langt fattigere end den første. Na, rører man ved Folks Ping, da blir „mange Hjerters Tanker aabnede.“ Søs dem, som har Raad, skal der som oftest megen Diggen og Overtalelse til for at saa noget, og er den, som paatager sig det utaknemmelige Arbejde at samle til førnævnte Siemed, nogenlunde heldig, saa saar han det Sødersnavn, at han er „flink til at tigge.“

Det er en Mærkelighed, at det især er Enter, Piger og fattige Folk, som bringer sine Bidrag uden direkte Afkøring og det ofte rigelige Bidrag. Dette er ialfald min Erfaring. En Pige, som arbejder for sit Underhold bragte mig nylig \$2 og hendes Moder, en Enke, som passer for sit Underhold, \$10 til en Barmhjertighedsanstalt. Og en døvtum Skoliker, som har en ligeledes døvtum Gustru at underholde, kom nylig til mig med \$5 til samme Anstalt. Han skrev paa en lap Papir, at han havde seet Anlægget og vilde give \$5.00 til det, og saa pegede han op mod Himlen for at lade mig forstaa, at det var for Guds Skuld, at han vilde gjøre det. En anden Enke, som har to Børn at forsørge og indtager Bælk for sit Underhold, kom med \$1 til Lærerskassen. Jeg, som kjendte hendes Omstændigheder, havde ikke tænkt paa at anmode hende om Bidrag, men hun vilde være med hun ogsaa. Jeg kunde nævne mange andre Eksempler, men nævner kun disse, som har fundet Sted i de sidste Par Uger. Det er saadanne, som giver en Herrens Djener Mod og følger hans Hjerte med Tak til Gud. Hvor let vilde ikke alting gaa, og hvor velsignet vilde det ikke være, om der var ret mange saadanne!

Erfaringen lærer, at det er gjen-nemgaaende hos saadanne, som er maadelig bemidlede, man møder den største Villighed og de varmeste Hjerters for Gudsrigets og Barmhjertighedens Sag. De vilstillede derimod er de fattigste og har mindst Raad, naar det gjælder deslige Ting. Undtagelser er der — Gud sige Lov — men som Regel er det sandt. Om de yder saa ar det oftest efter lang Overtalelse og aldrig efter Gode. Den, som har med deslige Ting at gjøre, maa ofte mindes Jesu Ord: „Hvor vanstelig kommer en Rig ind i Guds Rige.“ — Hvor har vi ikke Grund til at bede med Salomon: „Armod og Rigdom give du mig ikke! Lad mig æde mit beskaffede Brød!“

Og dette skal være vor Trøst, at

overgiver vi vor Forsorg til Gud, saa skal vi have nok for dette Liv og tilovers for det som Gud vil have fremmet, og det eige Vi skal i saa paa Skjøbet.

Gud give os Raade at vaagne op til Bevidstheden om, at der er andet at leve for end vor egen Bug!

Jeg læste nylig et eller andetsteds, at en Præst gif ind i en rig Mand's Hus for at tegne Bidrag til et kirkeligt Gjøremaal. Suset var udstyret paa det herligste med Møbler og Tapper af fineste Slags samt Piano og andre musikalske Instrumenter. Alt var indrettet paa det bekvemste og herligste. Da Manden blev spurgt om Bidrag, svarede han:

„Nei, til saadant har jeg ikke Raad.“
„Nei til saadant har jeg ikke Raad.“
Jeg har daglig saa store Udgifter, at jeg maa sige Nei her, det gjør mig ondt, men jeg kan ikke andet denne Gang.“

Præsten saa sig om i Bærelset og svarede:

„Ja jeg ser det; af en Mand, som har saa store Udgifter for sig selv, kan man ikke vente noget for Guds Rige,“ og bad, i det han gif, om Undskyldning for den Uvillighed, han havde voldt ham med at bede ham om Bidrag. Præstens Ord traf dog Mandens Samvittighed, og efter den Dag fandt han, at han dog havde Raad til at yde Bidrag til Gudsrigets Opbyggelse.

Under Arbejdet for at saa Folk med i Arbejdet for at bygge Guds Rige og hjælpe de betrængte har jeg ofte tænkt paa, hvorledes det vil gaa om Gud skulde være lig Menneskene. Sæt at han skulde sige til Jordbrugereren:

„Jeg har ikke Raad til at give Regn, jeg har ikke Tid til at beskæftige mig med dine Afærer, jeg har ingen Interesse for enten du jukter eller frejser, enten du er sund eller syg, jeg stylder dig heller ingen Ting.“

Sæt at han skulde handle saaledes med Folk, af hvilken Stand de end er, som de handler, naar det gjælder hans Sag, da vilde det nok se underligt ud i Verden.

Men han er Gud og ikke et Menneske, derfor har han „ikke sparet sin egen Søn, men givet ham hen for os alle,“ ogsaa for dem som lidet eller intet har at spare for ham.

(Indremis.)

Parland Barnehjem.

Et Indlæg, oplæst af E. Viland paa det aarlige Korporationsmøde den 12te Jan, 1909, godkjendt af Forsamlingen og besluttet offentliggjort.

Da Korporationen for Parland lutheriske Barnehjem begyndte at tænke paa Oprettelsen af et Barne-

hjem her paa Vestkysten, var det med ikke liden Frygt for, at det vilde blive et vanskeligt Foretagende. Det var et nyt Sted, og der var andre kirkelige Gjøremaal, hvortil der frævedes mange Udlæg.

Men vor kjære afdøde Pastor Larsen troede, at det med Guds Hjælp vilde gaa.

Vi blev da enige om at være forsigtige og at bygge saa simpelt og billigt som muligt, og at vi det har gjort, vil enhver skjønne, naar han saar høre, at Bygningen, der senere er bleven lidt udvidet, saa at den har godt Rum for 40 Børn, tilligemed Udhuse ikke koster over \$3,000. Mr. og Mrs. Bøffum gav 10 Acre Land. Pastor og Mrs. Larsen gav en stor Sum Penge og gjorde sig tillige Umag for at saa andre til at give Penge. Mrs. Pastor Christensen, som før havde drevet et Barnehjem her i Parland, gav en hel Del Indbo, saa at Hjemmet var uden Gjæld, da vi tog det i Brug.

Saad det daglige Underhold angaar, saa har vi sparet paa alle Kanter for at undgaa at bede om altfor stor Hjælp. Alligevel har vi haft det nødvendige til Mad og Klæder og er endnu ikke komne i Gjæld for disse Ting. Den Gjæld, vi har, er for 10 Acre Land, som vi kjøbte til Hjemmet for over et Aar siden og for lidt Rydning.

I de ier Aar vi har drevet Hjemmet, har vi erfaret, at det er en stor Missionsgjerning, som kan udøves ved en saadan Anstalt. Mange Børn af forskjellige Nationaliteter er bleve optagne, og efter det Kjendskab vi har faaet til de Forholde, hvorunder de har levet, slutter vi, at de ikke vilde have faaet høre noget om sin Slæbe og Frelser, dersom de ikke var komne til vort Hjem.

Det har glædet os, at vi har været i Stand til at optage smaa moderløse Børn, da vi ved, at Gud har Behag i, at nogen tager Børnene, naar han har taget Moderen fra dem. Men i den senere Tid har vi ofte maattet negte at optage Børn, da vi ikke har Rum for alle, som beder om at saa komme ind. Dette gjør os meget ondt, og vi maa spørge os selv, om vi kan forsvare at lade det bero med, hvad vi har gjort. Vi ser, at Verden er ivrig i sit onde Arbejde; den opfører Drillehuse, Dansehuse og andre Huse, hvor grove Synder gaar i Svang, og hvor særlig Ungdommen udsættes for Fristelse og Forsørelse. Vi Kristne skulde ikke være sløve i vort Arbejde. Derfor anser vi det for at være vor Pligt at fremlægge denne Sag for Barnehjemmets Venner med Vægjæring om, at de vil hjælpe os med Penge, saa vi kunde udvide Bygningen og sætte den i bedre Stand, for at den kan blive behageligere at bo i og bedre

ffikket for det Arbeide, som skal udføres.

Vi hører ofte om en og anden, som giver baade \$5,000 og \$10,000 og endnu mere til saadanne Anstalter. Kunde vi faa \$5,000, vilde vi blive meget glade. \$3,000 trænger vi til at bygge for, og \$2,000 vil det tage at rydde det Land, som hører Sjemmet til, og faa det i en saadan Stand, at det kunde kaste noget af sig.

Skulde der ikke være nogle gamle Folk, som næred det Ønske at gjøre noget godt med sine Penge, før de lægges i Graven. Noget bedre kunde de ikke give dem til end til vort Barnehjem. Dette ligger nær ved Tacoma, som nu holder paa at blive en Storby, og der vil altid findes Vørn, som trænger til barmhjertige Menneskers Hjælp. Lad os huske paa, at det er til Gud selv man giver Penge, naar man hjælper et Barnehjem, det er Gud, som vil, at vi skal tage os af Vørn, som er aandelig og legemlig forsvante. Korporationen for Parkland Barnehjem haaber og beder, at ret mange vil overveie disse Ting og gjøre noget for vort Barnehjem. Tænk paa de Steder i Guds Ord, som taler om Barmhjertighed og om at give og meddele.

Dette vil vi bede Gud hjælpe os til for Jesu vor Frelsers Skuld.

Veretning angaaende Barnehjemmet i Parkland.

Judjendte ifølge Opfordring.

Under den almægtiges Skjætte er atter et Aar gaaet hen, siden vi sidst var samlede for at raadslaa angaaende Barnehjemmets Drift. Herren har i denne Tid været Sol og Skjold over dette Tilflugtssted for forladte Vørn. Intet ondt er vederfaaret det, og ingen Plage er kommet det nær. Baade Vørn og Tilsynspersonale har været skaanede for Sygdom, og det nødvendige til Livets Opbehold er blevet dem tildelt. Guds Vidnesbyrd har lydt inden Anstaltens Vægge til Værdom, Overbevisning, Rettelse og Optugtelse i Retfærdighed; den Sandhed, som fører til Gudfrygtighed er bleven forkyndt. Vanskeligt er det Arbeide, som her maa gjøres, og det giver Anledning til Træthed og Forsagthed, men til dem, som tilføjer sig i et tjenende Forhold til de forladte og trængende Smaa, som her er samlede, heder det: Salig er den, som agter paa de nringe; og: Hvad I har gjort mod en af disse mine mindste Brødre, har I gjort mod mig.

I Sjemmet er der for Tiden 39 Vørn, 30 Gutter og 9 Piger. Gutternes Alder er fra 2 til 14 Aar, Pigerne fra 4 til 13. Halvt forældre-

løse er 20 Vørn, og 19 er fra sønderrevne Sjem. 9 Vørn er af norsk, 3 af svensk, 4 af dansk, 17 af amerikansk, 3 af norsk-amerikansk og 3 af svensk-amerikansk Byrd. 2 er 2 Aar gamle, 2 er 4, 3 er 5, 3 er 6, 5 er 7, 3 er 8, 4 er 9, 4 er 10, 3 er 11, 6 er 12, 3 er 13 Aar gamle, og 1 er 14 Aar. 9 Vørn er fra Tacoma, 5 fra Seattle, 5 fra Stanwood, 3 fra Burton, 1 fra Custer, 3 fra Spokane, 3 fra Auburn, 3 fra North Bend, Oregon, 4 fra Dalland, Kal., og 3 fra Alaska. 15 er flyttede fra Sjemmet siden 1ste Mai 1908, og 13 nye optagne. 31 besøger Menighedens Skole. For 7 af Vørnene har vi siden nævnte Dag faaet fuld Betaling, for 12 delvis og for 20 ingen Betaling. Til de hjære Givere siger vi: Gud er mægtig til at byde al Naade rigelig tilsløde eder, før at I i alting maa have alt, hvad I behøver og have rigelig til al god Gjerning; og: Giv os fremdeles Devis paa eders Kjærlighed.

Følgende Uddrag af Kasserevens Regnskab meddeles herved.

Kassebeholdning 1ste Januar, 1908.....	\$ 127 21
Judjantlet i Aarets Løb 1.....	381 45
Betaling for Vørn.....	1 109 50
Total.....	\$2 918 16
Udgift.....	\$2 911 64
Kassebeholdning 1ste Januar, 1909.....	\$ 6 52
Gjæld paa Land og andre Ting.....	\$ 616 84
Parkland, 1 Jan., 1909.	Jacob Lunde.

Billeder i Alderdomshjemmet ved Stoughton, Wis.

(Ved M. P. Ruh.)

At Dr. Martin Luther er her flere Billeder, som Gave fra Væner til Sjemmet, men det Billede, der fremstiller den store Reformators Død, vil vi omtale, fordi det er af særegen Interesse. It is presented to the Old Folks' Home by Mrs. C. S. Smith, Madison, Wis. Mange Besøgende har betragtet dette Billede; thi her ser man den freidige Kjempefikkelse, hvorledes han med Troesfrimodighed gaar Døden imøde med fast Forvisning om, at den Være, som han baade mundtlig og skriftlig havde forkyndt for sine Samtidige og Efterfølgere, var den profetiske og apostoliske Sandhed, som virkede Oplysning og Krigsberedelse for den væggede Samvittighed.

Kol er det, at neppes Nogen kan betragte dette Billede uden at mærke sig den Mand, der er vis i sin Sag, at den vil bringe salige Frugter, saavel

for ham selv som for Millioner gjenne Arhundreder til de fildigste Slægter, ja til Verdens Ende.

Det er ganske vist, at Luther, som et udvalgt Herrens Medskab, var stor paa Rigsdagen i Worms, da han mødte for Keiser og Mægtige fra alle Rigets Stænder. Her stod han paa den rette Skilpe, den Herres Jesu Kristi sande Ord. „Der staar jeg, jeg kan ikke andet, Gud hjælpe mig, Amen.“ Han var indtænkt og derfor vilde han derhen „om der end skulde være saa mange Djævel i Worms som der var Deal paa Taget.“ Man kan vente alt af ham, kun ikke Flugt og Omtalder af, hvad han i Troen havde forkyndt. Han vilde bekjende Guds rene Ord, men Ihu kunde han ikke. Derfor bekjendte han i Troens Kraft, hvad der havde spreit hans Samvittighed og gjort hans Hjerte glad: „Den Retfærdige lever ikke af sine Gjerninger eller af Løben, meget mindre af den romerske Aftrad, men af Troen paa Jesus Kristus.“

Men her paa dette Billede fremstilles han som han var i Dødsstunden. Ved at se nære paa Billedet og lade det virke paa sig, faar man et frastig Indtryk af, hvad han havde kæmpet for og tillige Visdom om, at det, som han havde prædiket og skrevet, var den gamle frigjørende Sandhed, der skulde bringe ham selv og andre, som kom til Troen, igjennem Dødens Flod. Ligesom han ikke vilde føre Guds Tred over det romerske Rige og det tykke Folk, der satte sig op imod Ordet — thi derved skulde Guds skrækkelige Bredde have bortrevet dem saaloss det gif med Jaras — saaledes udtrykker dette Maleri, at han heller vilde givet sit Liv, end at vige et Haarsbred fra Troens Grund.

Hvis man altsaa i Troens Enfold løftes op over Bedømmelse af Kunst som saadan, da hviler der en vis Glorie over dette Billede af Luthers Død. Al Straf for Døden synes at være taget væk. Her er der en Tegning af det Sind, det Troesmod, der gaar den Kiende imøde, for hvilken alle Jordens Potentater maa skjæbne. Han gif med Loufen henvendt paa Døden og det tilkommende Liv, talte og hørte gjerne om Dødsstunden og om dem, som saligen indslumrede under sand Bekjendelse og Baafaldelse af den evige Midler. Derfor har han sjuunget: „Derpaa vil jeg i Fred søvne ind og hvile.“ Hvo, som længes efter at dø i Troen er et sikkert Tegns paa, at være grebne af Livets Herre skal blive ham desto kjærlere, men saadanne Stik og Bid varer ikke evig.

Kjære Herre Kristus giv ogsaa en

saadan stille og salig Dødstime siger han, og tag mig ogsaa fra denne Glendighed og Jammerdal. Han begjærede Johan Kommerens Forsøn, at han skulde hjælpe ham at bede Gud om en salig Dødsstund, da han ikke var mere til Nytte paa Jorden. Var det Nogen, som mindede ham om, at han havde været meget from, saa svarede han, det gjælder alt sammen Intet for Guds Dom. „Jeg har ogsaa levet slet og daarlige (som den fromme Bernhard bekjender), men Kristus, den storskrædte, er mit Testament og min Retfærdighed.“ Fremdeles sagde han paa Latin: „Saa elskede Gud Verden, at han sendte sin Søn“ etc.; og Ordene af den 68 Salme: „Vi have en Gud til megen Salighed, og hos den Herre, Herre er der Udgang fra Døden.“

Efterat have forsøgt forskjellige Lægemidler paa ham, sagde han: „Jeg gaar nu bort herfra,“ og bad „Fader, i din Naad befaler jeg min Naad, du forløste mig Herre, du sande Gud.“ Dr. Jonas træder til og taler: „Erverdige Fader, vil I med Standhaftighed dø paa Kristus og Troen, saaledes som I har prædiket den?“ Dertil svarede han, saa man tydelig kunde høre og mærke det: „Jo“; derpaa sov han hen i Kristi Naad i Eldsleben den 17 Feb. 1546.

Disse omkringstaaende ser man ogsaa paa Billedet. Den hele Tegning giver Indtryk af, at den, som dør, er vis paa, at hvad han havde forkyndt i Tale og Skrift, var det livgivende og frigjørende Evangelium. Deri laa Virkekraften til de salige Forandringer, som skede, først i Luthers Hjerte og siden i alt videre og videre Kredse. Det profetiske og apostoliske Ord var sat paa Værelsen igjen istedenfor Svovler og Opdigtelser. Derfor har En kunnet sige: „Jeg har i min Levetid gjenemlevt en god Del af Vøger, for dels at lære at forstaa Profeternes og Apostlernes Skrifter, samt i Trængsler at erholde Trøst og Haab, men nogen skjønnere og mere trostelig Forklaring har jeg ikke læst eller kommet mig for Die end den af Dr. Martin Luther.

Melanchton kalder Dr. Luther den sidste Elias og udraaber i Erindring om, hvad han var: „O, Israels Vogn og Ryttere! Der skede det Underbart i mange Lande, hvor Antikristen var regjerede, at de antog Evangeliet og Folket fik en fri og glad Samvittighed. Dette Under foregaar endnu. Evangeliets Seirsvogn gaar sin sidste Gang gjennem Verden og det Gode, som maatte findes i de reformerte og uernte Samfund, skrives sig fra den lutheriske Reformation.

Den salig Hedengangne blev den 22 Febr. ført til Wittenberg ved Esporten. Selve Underrettet, det høie Naad og Borgerstab fulgte med skjønne Salmer til Slotskirken. Foran Liget

red Kirkefyrestens Assendte samt Greven af Mansfeld og omtrent 45 Mykere. Derpaa fulgte Liget og Dr. Luthers Egtehustru i en Bogu; dernæst hans tre Sønner og hans Broder Jakob Luther, Ciliar Kaufmann, hans Søster, søn, begge Borgere i Mansfeld og andre af hans Slægtninger. Dernæst fulgte Universitetets Rektor med nogle unge Præster, Grever og Friherer., der for Studiets Skyld opholdt sig i Wittenberg. Derpaa fulgte Dr. Georgius Brück, Dr. Philip Melancthon, Dr. Justus Jonas, Dr. Pommer, Dr. Kreuziger, Dr. Hieronimus og andre Doktorer og Magistre, Raadet i Wittenberg samt Studenter og Borgere.

Da Liget blev stillet i Slotskirken blev de ved Begravelser sædvanlige Salmer benyttede. Derpaa holdt Dr. Pommer en trøstefuld Ligprædiken, og Dr. Philip Melancthon holdt en skøn Digtale paa Latin. Derpaa blev Dr. Martin Luther sænket ned i Graven, og som et Svedeforn faaet i Jorden, hvorfra det ved Kristi Aabenbarrelse igjen skal opvækkes og opstaa med Gode og Glæde til evig Seelighed.

Bort Arbeidsfelt.

Ballard.

En Dødsfald er nemlig indtrafne i vor Menighed her. Den fjerde, som fik Hjemlov, var Mrs. Martha Christensen, som hensov stille og rolig i Troen paa sin Frelser Fredags Aften den 15de Januar. Hun havde i flere Aar lidt af Kræft i Brystet, og denne Sygdom voldte tilslut hendes Død. Afvæde var født i Statsby Prestegjæld, Norge, den 8de August 1836 og blev saaledes noget over 52 Aar. Hendes Forældre, Christopher og Christine Rein, lever endnu og bor i Milwaukee, Wis. Hun efterlader sig Egtefælle, Christen Christensen, og fem Børn, som alle bor her i Ballard. Begravelsen fandt sted den 18de Januar. Pastor Tingelstad talte i Sørgehuset og i Kirken og forrettede Jordpaafæstelsen ved Graven. Betsignet være Mrs. Christensens Minde iblandt os!

Den 18de Januar døde Marie Helene Larson, Datter til Ole N. Larson og Hustru Lizzie. Hun var ogsaa en, der glædede sig ved at faa komme hjem til sin Frelser. I over 4 Aar havde hun ligget i den største Del af Tiden, men hun havde ogsaa lært at bide paa Herren med Laafmodighed. Afvæde var født den 29de Januar 1881 i Herredsogn, Norge. Begravelsen foregik fra Kirken den 21de Januar og overværes af en stor Sørgeflare. Herren trøste de sørgende

terladte med sit Ord og det fristne Saab. Han give alle, som læser dette, en salig Ende ved Jesu Tro!

Kvindeforeningen har valgt Embedsmænd for det kommende Aar, som følger: President, Miss Hannah Landstov; Vice President, Mrs. Olive Anderson; Sekretær, Mrs. Mattie Klar (gjenvalgt); Kassierer, Mrs. Hannah Konnestad. Det gamle Aars Embedsmænd takkes hjerteligt for dygtig og tro Tjeneste, og de nye Embedsmænd ønskes Held, Frimodighed og Lykke med Arbejdet.

Ungdomsforeningens Møde sidste Torsdags Aften (den 21de) var meget vellykket. Følgende var Programmet: Andagt; Piano Duet, Misses Quirle og Thompson; Oplæsning, Miss Marie Saaland; Piano Duet, Misses Quirle og Thompson; Deklamation, Miss D. Marie Christensen; Bibellæsning, Ap. Gj. 1, med Udredning af følgende Punkter: 1 Hvorfor tror vi, at Bibelen er Guds Ord? 2 I hvilken Hensigt blev Apostlernes Gjerninger skrevet? 3 Af hvilken speciel Interesse er Apostlernes Gjerninger for Ungdommen? 4 Hvad godt har vi nydt af Jesu Afstedstale ved Himmelfarten? 5 Hvad Nytte har vi af Fortællingen om Jesu Himmelfart? 6 Hvad er en ret Prest for noget, og hvorledes beredes en saadan til sin Gjerning? Cirka 75 unge Mennesker var tilstede. Foreningen møder igjen den 1de Februar i Kirken; der blir atter Program med Udredning af Spørgsmaal grundede paa andet Kapitel af Apostlernes Gjerninger. Alle er velkomne.

Under Formiddagsgudstjenesten d. 17de Januar optoges et Offer paa \$19.20 til de skadelidte i Italien.

Fort Madison.

Det aarlige Menighedsnyhedsafholdtes den 5te Januar. Følgende Embedsmænd valgtes: Formand, Martin Torvanger; Sekretær, J. N. Jacobson; Kassierer, Jacob Vasse; Trustee, Sam Erickson. Optagne i Menigheden blev følgende: Herman Bergeson med Familie, Ammalius Roth med Hustru, Jens Asbjørnson med Familie, samt Ole Monsaas, til sammen 14 Sjæle. Samtlige nye Medlemmer hilse des velkomne ved Gudstjenesten den 21de Januar. Menigheden tæller nu 54 Sjæle, hvoraf 29 konfirmerede. En Klasse af Ungdom møder Lørdags Aftener til Konfirmationsundervisning. Det Guds Ord, som ogsaa her udsaaes, vil visstelig ikke vende tomt tilbage.

Mrs. Ed. Engbretsen har været alvorlig syg, men er nu i god Bedring igjen.

Andrew Torvanger fra N. Dak. tilbringer Vinteren hos sine Forældre, Mr. og Mrs. Martin Torvanger.

Flere unge Folk kjøber sig Landstoffer herude. Om Vinteren tager de saa Fys i Saand og faar det til at „lysne i Skoven,” saa det har god Skik. Saaledes holder nu Martin Husby, Emil Jensen og Ed. Husby paa med hvert sit Stykke. Og Ole Monsaas har det travelt med at bygge et net lidet Hus inde i Skogen. Det blir ikke længe, førend Omegnen rundt Fort Madison blir forvandlet til et af de skjønneste jettlementer herude ved Puget Sound.

Everett, Wn. Jan. 18, 1909.

Kjære Herald!

Mens Folk her i Washington har havt en liden Vinter, saa har jeg været i det solrige California. Ja jeg vil nok ikke borge for, at det var saa solrigt, mens jeg var der, men det faar nu staa derhen. Hvad der mangede paa Solkin udenfor blev erstatet af alt det Solkin, som var inde i Husene. Ja der var overmaade venlige Mennesker i Dalland og San Francisco. Den Tur kommer jeg aldrig til at glemme. Der var ogsaa en hel Del Sevaerdigheder for en Nytkommer og Nordboer, som jeg var.

Den sidste Søndagsaften af mit Ophold i Dalland holdt Pastor Christensen et Foredrag over Maske, og foreviste nogle rigtig gode Udsbilleder fra forskellige Steder deroppe. Særlig gode var de Billeder, som var fra vor Mission ved Teller. Alle Børnene var saa tydelige, at man kunde tro, de var lyslevende. Det var maaske mere interessant for mig, som havde været der, end for nogen anden; men det saa ud som om andre likte det nok saa godt ogsaa.

Ja, jeg har al Grund til at huske Dalland. Ikke nok med al den Venlighed, som man ellers imødefom mig med, saa optog de en Kollekt den Aften, som beløb sig til \$17.15 og gav mig til en Grindring om, at jeg havde været i Californien.

Jeg havde vist aldrig glemt det aligevel.

Saa ønsker jeg alle Herald's Læsere et godt Nytaar!

Ederes,

Jorgine Gueitvedt.

Et iplidagtigt Hus.

Et Hus, som bliver iplidagtigt med sig selv, vil ikke blive „bestandigt,” er en Sandhed, som Forældre kunde overveie med Hensyn til Opdragelsen af sine Børn. I har ingen nære skarpe og strenge Kritikere end eders egne Børn. Hvis Mand og Hustru ikke stemmer overens, vil

selv de smaa være hurtige til at opdagde Forholdet.

En Flok Smaaapiger legede paa Fortouget en vakker Sommerdag. En af dem greb sin Venindes Haand og løb rundt Hjørnet.

„Hvorfor gjorde du det?” sagde Veninden.

„Jeg saa Papa komme, og han har forbudt mig at lege med Ruth Paulsen.”

„Men din Mor ved at du leger med hende; hun sidder der og syr ved Vinduet og kunde se dig.”

„Na, Mama lader mig gjøre, som jeg vil.”

Hvad kan man vente af et Barn med slikt et Hjem? Hun vil frygte sin Fader, men hun vil ikke agte ham, fordi Moder ikke føler nok Agtelse for ham til at gennemføre hans Befalinger i hans Travar. Hun vil ikke agte sin Moder, fordi hun føler i sit barnlige Hjerte, at hendes Moder har uret, og ved, at hendes Fader har god Grund til ikke at ønske, at hun skal lege med Ruth Paulsen.

Hvor ofte vi hører et Barn udbryde, naar Moderen forbyder hende at gjøre noget:

„Jeg vil bede Papa, naar han kommer hjem.”

Dette viser tydelig, at en af Forældrene ikke opretholder den andens Myndighed. Undertiden vil en Fader straffe et Barn med mere Strengbed, end Forseelsen fortiente, og pinlig som slikt en Scene er, er det dog pinligere og skadeligere for Barnet, naar Moderen blander sig ind. Tal med hinanden alene, om det behøves, om Straffemaaden, men lad ikke en Stavelse om eders Menighed naa Barnets Dre.

Det hænder ofte, at en Hustru og Moder ikke kan billige sin Mand's Handlefaet — at hun maa haandhave en forskellig Moral.

„Mama,” sagde en ung Gut, hvis Moder bebrejdede ham, fordi han bandede, „Papa bander ogsaa.” Moderen tog rolig Bibelen og aabnede den med disse Ord:

„I skal aldeles ikke sværge,” og sagde: „Dette er skriftligt Ord; vor Pligt er at adlyde og følge ham. Lad os bede Papa heller ikke at sværge.” Naturligvis medførte dette en Kritik over „Papa” men den var saa mild og saa vis, at den ikke efterlod nogen Følelse af Ringeagt i Guttens Hjerte, men heller fyldte det med Ænhed mod den feilende Fader.

Saa meget som I finder Feil hos hinanden i eders Værens Mærverelse, affurat saa meget sværker I hinandens Myndighed. Anklag din Hustru for Udsjælv, og hun kan ikke tale om Ækonomi til sine Døtre. Enten vil din Datter tænke hos sig selv: „Mama ved intet om Ækonomi; hun er ødsel selv; Papa sagde det,” eller

vil hun holde med Moderen mod Faderen.

Hvis Mænd og Kvindener vilde begynde sit ægtefællelige Liv med en bestemt Regel her for sin Opførelse mod hinanden, vilde alle mindre Uenigheder jævne sig. Lad hver bestræbe sig at se til, hvem der kan øffe den anden mest, og deres Hus vil ikke være noget Hus, som er spildagtigt med sig selv.

(Indremis.)

Store Videnskabsmand og Religion.

Copernicus, Kepler og Newton var alvorlige Kristne, som saa Guds Haandskrift i Naturen. Copernicus er Grundlægger til vor nuværende Lære om Stjernerne, men hans Gravsten bærer følgende Indskrift: „Jeg ventede ikke Herlighed, som du har givet Paulus, ei heller den Naade, hvormed du tilgav St. Peter; blot den Barmhjertighed, som du har vist Nøveren paa Skøjten, ligger jeg dig om at give mig.“ Kepler slutter sin vigtigste Bog med denne Udtalelse: „Jeg takker dig, min Herre og Skaber, for den Glæde, som dine Hænders Gjerning har givet mig . . . Hvis jeg har sagt noget, som er uværdigt, eller har søgt at vinde Gæde for mig selv fremfor dig, tilgiv mig dette af Naade.“ Newton, den største Naturkyndige, ligesom ogsaa den tyske Digter Klopstock nævnte aldrig den Almagtiges Navn uden at blotte sit Hoved. Den store Videnskabsmand, Karl Ritter, siger i sin „Beretning om Palæstina“: „Verden er fuld af Ståberens Herlighed; hvor vor Dugtlighed eller Kundskab oplyser, aabner Nabenbaringen for os Tid og Evighed.“ N. Liebig, den berømte Kemiker, siger, at Tro paa Gud gjør en ydmyg og beskedet. Faraday, den store engelske Naturkyndige, var en alvorlig Kristen. Han udlagde ofte Skriften paa Møder og bevisste, at han levede efter den. Han søgte Kristus og fandt ham. Professor Benzenberg, Grundlæggeren af Observatoriet i Düsseldorf, har nedlagt sin Troesbekendelse i følgende Ord: „Jeg er en Protestant. Som Protestant læser jeg de Skrifter, som indeholdes i den gamle og nye Pagt. Disse Skrifter er min Religion.“ Den afdøde Professor i Botanik ved Universitetet i Warburg, Wiegand, ønskede paa sit Dødsleie, at Verden skulde saa vide, at „der døde en Videnskabsmand, som var en troende.“

En meget knap Middag.

Der fortælles følgende om en Mand, som havde for Bane altfor ofte at tilbringe sine Dage og Nætter med at drive om fra Bolag til Bo-

lag, spille og hengle sig til de forskjellige Slags sanselige Nydelser, der følger med slikt Liv. En Dag, medens han og hans Drifkebrødre var besjæftigede som vanligt, kom hans Kvinde ind i Stuen med et Bælt i Hænderne. Han saa overrasket op medens hun sagde:

„Jeg troede, at du har saa travelt, og ikke har Tid til at komme hjem til Middag, at jeg vilde bringe dig Middagen,“ og da hun havde sat Bæltet paa Bordet, gik hun stille bort.

Den guddommelige Retfærdighed behøver ikke at haste i Tiden, fordi hele Evigheden tilhører den.

Dr. S. J. Torney; Practice limited to diseases of Eye, Ear, Nose and Throat; Glasses fitted. Red Front Bldg., Bellingham, Wash.

J.T. WAGNESS

PHOTOGRAPHER
Latest and up to date work
STANWOOD, Wash.

STANWOOD

FEED & SALE STABLE
Rigs for Rent — General Teaming
J. W. Hall, Propr.

Hafstad & Johnson,
Heavy Shelf Hardware
STANWOOD WASH.

GEO. M. MITCHELL

Attorney at Law
Notary Public
Wills and Probate Matters receive careful attention
Stanwood, Wash.

PACIFIC DISTRIKTS PASTER OG MENIGHEDER.

Oakland, Cal.
Trefoldigheds lutherske Kirke, 823 Athens Ave., near San Pablo og 25th St. Norsk Gudstjeneste hver Søndag Kl. 11 Form. Om Aften Kl. 8. Bibel-læsning, kristelige Foredrag, Missionsmøder, o. s. v.
M. A. CHRISTENSEN, Pastor.
Bopæl ved Kirken. Tel. Oakland 6637
St. Paul's English Ev. Luth. Church, 32nd & Linden Sts. Services Sundays at 11 a. m. Sunday School 10 a. m. Fruitvale.

Masonic Hall—Services the 1st and 3rd Sundays of every month at 3:30 p. m. Sunday School every Sunday 2:30 p. m.

Hayward and Russell.
Services the 4th Sunday of every month at 3 p. m. and 8 p. m.
S. B. HUSTVEDT, Pastor.

Bellingham.
Zions lutherske Kirke, Grant St. nær Gladstone. Gudstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 og Aften Kl.

7:45. Alle Formiddagsgudstjenester holdes i det norske Sprog og alle Aftengudstjenester i det engelske Sprog. Søndagsskole Kl. 10 Formiddag.
O. J. ORDAL, Pastor.
1460 Humbolt St. Tel. Main 2703.

Tacoma.
Vor Frelasers Ev. Luth. Kirke, Hj. af 17de og So. J Sts., Cable og So. K St. Cars. Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11, Aften Kl. 8. Søndagsskole Kl. 9:30.
OVE J. H. PREUS, Prest.
1707 So. I St. Phone: Main 4270.

Portland, Oregon.
Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11 Aften Kl. 8 i Vor Frelasers Kirke, Hjørnet af E 10 og Grant St. Tag Sellwood eller W. R. eller W. W. Sporvogn til E Grant St.

Kelso.
Gudstj. efter Tillysning.
O. HAGOS, Pastor.

Silverton, Oregon.
Gudstj. 1ste, 2den og 3die Søndag Kl. 11 Form. paa norsk. 1ste og 3die Søndag, Kl. 7:30 Aften paa engelsk. Ungdomsforeningen møder 2den Søndag Efterm. i Maanedens.

Barlow.
Gudstj. sidste Søndag i Maanedens. Form. Kl. 10:30 paa norsk og Aften Kl. 7:30 paa engelsk. 2den Onsdag i Maanedens, Kl. 7:30 Aften paa norsk.

Sodaville.
Gudstj. efter Tillysning.
A. O. WHITE, Pastor.

Astoria, Oregon.
Astoria første norske ev. luth. Kirke af Den norske Synode, Hjørnet af 29de og Grand Ave: Gudstjeneste hver Søndag, undtagen den første i Maanedens: Formiddag Kl. 10.45 og Aften Kl. 8.

Quincy.
Gudstjeneste den første Søndag i Maanedens Kl. 11 Formiddag.

Oak Point og Alpha, Wash.
Gudstjeneste efter Tillysning.
THEO. P. NESTE, Pastor.
417—29th Street, Astoria, Ore.

Genesee, Idaho.
Vor Frelasers—Gudstjeneste som Regel hveranden Søndag Kl. 11 Form. Søndagsskole Kl. 10 Form.
The Eng. Luth.—Services every other Sunday at 3 p. m.

Clarkston og Lewiston.
Gudstjeneste en Gang i Maanedens Søndagsskole før Gudstjenesten.

Kamiah og Kooskia, Kennewick, Joel og Howell.
Gudstjeneste efter Tillysning.
O. C. HELLEKSON, Pastor.

Seattle.
Immanuel's lutherske Kirke af den norske Synode, Hjørnet af Pontius Ave. og Thomas St.,—Lake Union eller University Sporvogn til Thomas St., saa to "Blocks" vest (ned Bakken). Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og Aften Kl. 8. Søndagsskole Kl. 9:45.
H. A. STUB, Pastor.
1215 Thomas St. Tel.: Main 4438.

Stanwood, Wash.
Trefoldighed—1ste Søndag i hver Maaned Gudstjeneste paa engelsk Kl. 7:30. 2den, 3die og 4de Søndag Kl. 11 Form. norsk Gudstjeneste.

Freeborn.
Gudstjeneste 1ste Søndag Kl. 11 Form.

Camano.
Gudstj. 2den og 4de Søndag Kl. 3 Efterm.

Florence.
Gudstj. 3de Søndag Kl. 3 Efterm.
H. M. TJERNAGEL, Pastor.

Santa Barbara, Cal.
Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11, undtagen 2den og sidste Søndag i Maanedens, da Gudstj. holdes Kl. 7:45 Aften. Kirken ligger paa Hjør. af Bath og First St. Tag Oak Park Car. Tel. Home 1218.
N. PEDERSEN, Pastor.

Vashon—Gudstj. 1. og 3. Søndag Formiddag Kl. 11.
Orillia Gudstj.—2. og 4. Søndag, Kl. 10:45.
Olalla Gudstj.—3. Søndag Kl. 4 Efterm. og Kl. 8 Aften. 1. Tirsdag Kl. 8 Aften.
Ruston Gudstj.—1., 2. og 4. Søndag Aften Kl. 8.
Gig Harbor Gudstj.—Efter Tillysning.
Phone Main 3910 OLAF EGER.
4304 N. Cheyenne St., Tacoma.

San Francisco.
The Trinity English Evangelical Lutheran Church, 2222 Howard St., near 18th St., San Francisco; residence, 2222 Howard St. Services: Sundays at 11 a. m.; Sunday School at 10 a. m.; Sunday School in San Bruno Chapel every Sunday at 3 p. m.
E. M. STENSRUD.
2222 Howard St. Phone: Market 3148

PACIFIC DISTRIKTS PASTER.

- Neste, Theo. P., 417 29th St., Astoria, Ore.
- Norgaard, C. H., E 622 Webster St. Phone, 5824, Spokane, Wash.
- Aaberg, O. H., Parkland, Wash.
- Borge, O., Box 14, Lawrence, Whatcom County, Wash.
- Blækkan, J., Box 175, Rockford, Wash.
- Borup, P., Cor. A og Pratt Sts., Eureka, Cal.
- Bjerke, A. O., 1818 Donovan, So. Bellingham, Wash.
- Baalsen, H. E., Silvana, Wash.
- Brevig, T. L., Teller, Alaska.
- Christenson, M. A., 823 Athens Ave., Oakland, Cal.
- Carlson, L., 544 Harrison St., San Francisco, Cal.
- Dale, J. O., Bothell, Wash.
- Eger, Olaf, 4304 N. Cheyenne St. Phone: Main 3910, Tacoma.
- Foss, L. C., 2930 Lombard Ave., Everett, Wash.
- Grønberg, O., 2428 Howard St., San Francisco, Cal.
- Hagoes, O., 425 E. 10 St. Tel. East 621 og B 1729. Portland, Ore.
- Hustvedt, S. B., 1097 32d St., Oakland, Cal.
- Harstad, B., Parkland, Wash.
- Hellekson, O. C., Genesee, Idaho.
- Holden, O. M., 1009 Milpas St., Santa Barbara, California.
- Heimdahl, O. E., Parkland, Wash.
- Ingebritson, H., Fir, Wash.
- Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.
- Ordal, O. J., 1460 Humbolt St., Tel. Main 2703, Bellingham, Wash.
- Pedersen, N., 1009 Milpas St. Tel. Home 1218, Santa Barbara.
- Preus, Ove J. H., 1707 So. I St., Phone: M 4270.
- Sauer, Carl I.
- Stub, H. A., Tel. Main 4438, 1215 Thomas St., Seattle, Wash.
- Sörensen, H. W., 538 N. 77th St., Seattle, Wash.
- Stensrud, E. M., 2222 Howard St., San Francisco, Cal.
- Tjernagel, H. M., Stanwood, Wash.
- Tingelstad, O. A., Ballard, Wash.
- White, A. O., Silverton, Ore.
- Xavier, N. P., Parkland, Wash.

Kasserer for Indremissionen i Pacific Distrikt
T. K. SKOV
2138 South J Street
Tacoma, Wash.

Larson, P. T., Bestyrer for Parkland Barnehjem, Parkland, Wash.

Aaberg, O. H., Kasserer for Parkland Barnehjem, Parkland, Wash.

Thompson, A. R., Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.

Leque, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.

Parkland Nyheder.

Parkland Menighed holdt Aarsmøde forrige Uge. Rapporten hørtes, og Embedsmænd for det kommende Aar valgtes. Pastor Garstad gjenvalgtes til Formand og Past. D. S. Naber til Vice Formand. Prof. N. H. Xavier valgtes til Sekretar og Mons Knudsen til Kasserer. Til nyt Medlem af Skolekomiteen valgtes D. G. Storaaslie. Ole Larsson gjenvalgtes til Trustee.

Følgende Beslutning blev enstemmig antagen, og Hr. S. L. Rinn blev anmodet om at reise til Olympia og overlevere den til E. D. Erickson, A. N. Sayre, og S. S. Galtand, alle Medlemmer af Legislaturen. Alle Menighedens Medlemmer blev opfordret til at tilskrive de ovennævnte og andre Medlemmer af Legislaturen og opmuntre dem til at arbejde for at de to Lovforslag angaaende Gambling og Local Option kan blive vedtagne, uden Endring i den Form, de er fremkomne.

The members of Parkland Lutheran Church, on the 20th day of January in meeting assembled, unanimously adopted the following resolution:

WHEREAS, The Legalized saloon serves no good or useful purpose but is a hot-bed of sin and lawlessness, and

WHEREAS, Gambling, in all its forms, is also detrimental to the best interests of the nation, the state, the community, and the home, and

WHEREAS, Intemperance and gambling are always sources of crime and misery, and a constant menace to our civilization, and

WHEREAS, Under our constitution, the solemn duty devolves upon the legislature to enact wise and efficient laws for the protection of the persons and property of the citizens of the state, and

WHEREAS, You have been entrusted with this solemn duty, and have, by your oath of office, agreed faithfully to perform the same, now, therefore,

BE IT RESOLVED, That we appeal to you as a member of the legislature of the State of Washington to work and vote for the enactment, without any weakening amendments, of the Falconer-McMaster Local Option Bill and the Hanson Anti-Gambling Bill.

Signed B. HARSTAD, President. J. V. XAVIER, Secretary.

Stor Travshed herjede Mandag var Skolegrundten. En hel flok af bore Skolegutter var ivrigt be-

skæftigede med at lave en "Croquet" Grund til. Croquet er nemlig en indel Sport blandt Akademiet's Elever.

Bore Hvinke Basketball Spillere vandt en afgjorende Seier over Whitworth College fra Tacoma forrige Uge.

Past. Garstad, P. L. Larsen, S. L. Rinn og Mons Knudsen reiste Mandag Eftermiddag til Everett for at overvare Kredsmødet der denne Uge.

Mr. D. C. Bergland og Familie fra N. Dal. besøger denne Uge Benner i Parkland. Mr. Bergland er ude paa Kysten for at se sig om efter et Hjem.

Indkommet til Indre Mission Pacific Distrikt.

Table with 2 columns: Donor Name and Amount. Includes Bed. Past. D. C. Sellsen, Bed. Past. B. Garstad, Bed. Past. Dve N. S. Preus, Bed. Past. S. M. Tjernagel, and Bed. Past. E. V. Sustvedt.

Nettelse.

I No. 50 af Pacific Herald er der udeladt: Bed. Past. E. V. Sustvedt fra Ubenævnt. \$2.50. Tacoma, Jan. 25, 1909. T. M. Skov, Kasserer.

W. & E. Schmidt Co

208 THIRD STREET, MILWAUKEE, WISCONSIN

Send efter vor Katalog af Alterfermeer, Korsk, Udfestinger, Alendstyr, Døbeskåler, Salmeladler, Alere, Prædikestole og Kirkestole. Sendt gratis til os.

OTTO COLTOM & CO.

General Merchant

HARDWARE AND FURNITURE

Phone Line 1607 Custer, Wash.

DR. F. S. SANDBORG

Norsk Læge og Kirurg

Specialist i Børnesygdomme.

Kontor 311-312-313 Sunset Block

BELLINGHAM, WASH.

Office Phones: Main 323; A 512

Res. Phones: Main 321; A 570

Attend The Pacific Lutheran Academy and Business College

Skolens Maal er gennem en grundig Undervisning paa et kristeligt Grundlag at forberede unge Mænd og Kvinder for et nyttigt Livet.

De følgende Kurser tilbydes:

- 1—Et to-aarigt Kursus for saadanne, som ikke er blevne færdige med common Skolen.
2—Et tre-aarigt Kursus for Skolelærere.
3—Et tre- eller fire-aarigt Kursus, alle Højskolefag, for dem, som vil forberede sig til Optagelse ved et College eller Universitet.
4—Et Kursus i Bogholderi og andre Forretningsfag.
5—Et Kursus i Stenografi og Maskinskrift.
6—Et Kursus i Musik.
7—Et Kursus i Engelsk for Nykommere.
8—Korte Kurser i Tegning, Landmaaling, Navigation, Geologi, Mineralogi med mere.

Elever optages uden Ekamen naarfømhøist (helst ved en Termins Begyndelse) og faar selv vælge sine Fag.

Udgifterne for 3 Maaneder \$67.00; 6 Maaneder, \$127.00; 9 Maaneder \$180.00. Seri indbefattes Undervisning, Kost, Logis og Vask.

N. J. HONG, President, Parkland, Wash.

To prevent in the future confusion with men of the same and similar name, which has caused considerable inconvenience and financial loss in the past, Dr. Hans Petersen will hereafter be known as

DR. PETERSEN-DANA

Also announces that he has moved his offices to Pantages Theater Building 910 Pacific Ave. Tacoma, Wash.

DR. E. L. HOGAN

Dentist

Sunset Phone 131

Rooms 8 and 9 Bank Bldg.

Stanwood Washington

DRS. ROBERTS. DOERRER AND BLODGETT

AND BLODGETT

Dentists

1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash

DR. L. N. JACOBSEN

Norsk Læge og Kirurg

Kontortid 10-12, 2-4 og 7-8

Kontor 201 Peoples Savings Bank Bldg Seattle, Wash.

Office Phones—Main 6177; Ind. 3202

Residence: Ind. 3620.

Geo. J. Ketchum

Dry Goods, Boots, Shoes & Fancy Groceries. Wholesale and retail. Stanwood, Wash.

The Post Office

Confectionary Store.

Everything in our line, Large stock of latest and standard stationery D. CARL PEARSON. Stanwood, Wash

KLAEBOE DRUG CO.

(Etableret 1888)

Vor Specialitet er at ekspedere Recepter medbragte fra de skandinaviske Lande. Stanwood, Wash.

BEN WILLARD

Undertaker and licensed

Embalmer

STANWOOD - WASH.

Dr. Hartman

Examineret Læge

Fra Kristiania Universitet.

Sunset 171 Independent 16 Stanwood, Wash.